

jakub nepraš

landscape

27/1 - 10/3/12

vernisaž 26/1/2012, 18hod.

Kamenická 22, Praha 7- Letná

Otvírací doba: út-pá 13 – 18h, so 14-18h

hunt kastner artworks
Kamenická 22, Praha 7
+420 222 969 887
info@huntkastner.com
www.huntkastner.com

Na první pohled abstraktní, na druhý často až překvapivě konkrétní. I tak lze charakterizovat tvorbu Jakuba Nepraše. Její jádro je vždy pevně ukotveno v problematice soudobé reality, především pak v systémech, kterých společnost využívá a kterým „dobrovolně“ podřizuje svou každodenní existenci. Kolážovité video-instalace, ve kterých Nepraš klade vedle sebe, kombinuje a prolíná zdánlivě nesourodé prvky – různorodé stopy záznamu – jsou komplexním odrazem dnešní hybridní společnosti, jejíž podstata se zdá být redukována výhradně na neutuchající potřebu pohybu a výměnu informací, často bez předem stanoveného cíle nebo opodstatněného důvodu. Míhotající a světélkující fragmenty prototypické pro Neprašovy video instalace bývají nejasného původu, nicméně vždy jsou podřízeny kontinuální proměně a neustávajícímu pohybu. Neznámé se stává známým, dobře známé opět neznámým. Hierarchie ve spleti rychle se pohybujících částic neexistuje a lineární směřování bylo záměrně zaměřeno za nekonečnou cirkulaci téměř čehokoliv.

Ve své zatím poslední instalaci *Landscape* (2012) vytvořené pro prostor galerie hunt kastner se však tvorba Jakuba Nepraše posouvá na novou rovinu. Organičnost, specifická pro dřívější tvorbu autora, se podobně jako aspekt kontinuální cirkulace vytrácí. Centrem autorova zájmu již není výhradně snaha reflektovat a tematizovat neuralgické aspekty současné doby a společností osvojené mechanismy; nyní se zaměřuje především na to „hladký“ průběh této reality narušit a směřovat ke společenské transformaci, jež jak se zdá, je jediným klíčem k přerodu a redefinici současného společensko-ekonomického systému. Primárně se tedy již nejedná o zrcadlení reality a tím ani zachycení této reality jako formy heterotopie – tedy jiného prostoru -, jak tomu bylo v předešlých dílech autora, ale o jakýsi nástin ideální podoby postupu v již zmíněném přerodu. Na metaforické rovině se Nepraš inspiroje avantgardními směry dvacátého století, především pak kubismem a futuristickou estetikou. Jeho zájem o tyto směry je však velice specifický. Zatímco skrze kubizující rozklad tvaru poukazuje na heterogenní podstatu reality, nesourodost jejích komponentů a především k nutnosti nahlížet na danou problematiku z řady zorných úhlů, futuristická estetika, která se původně snoubila s dynamikou moderní doby a její glorifikací, zde paradoxně jen dále umocňuje zneklidňující pocit z nekonečného plynutí času a nemožnosti tento tok za účelem nutné revize jeho obsahu alespoň na malý moment zastavit. Kolážovitý záznam již zaznamenané reality, který autorovi umožňuje simultánně zobrazit více políček časové osy, je tak jen dalším odkazem k nutnosti konfrontovat současnost s minulostí a snad i dohlednou budoucností.

Landscape je v mnoha ohledech idealizovanou formou přítomnosti, je utopickou krajinou současnosti, místem, jehož souřadnice lze jen těžko určit, ale i přesto, a nebo právě proto, má smysl k ní neustále směřovat.

Markéta Stará, leden 2012